

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V zmislu §. 17 društvenih pravil sklicuje se

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„NARODNE TISKARNE“

na dan 25. februarja 1886

ob 6. uri zvečer

v prostorih „Narodne Tiskarne“.

Dnevni red;

1. Bilanca „Narodne Tiskarne“ za l. 1885.
2. Nasvet upravnega odbora o izplačanju dividende.
3. Volitev upravnega odbora.
4. Posamezni nasveti.

OPOMBA. §. 16. Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svojo delnico vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico uložiti.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 9. februarja.

Opravični red našega državnega zbora in baje vseh parlamentarnih skupščin vsega sveta velevali, da so pričetkom vsake seje najprej prečitajo oni dopisi, peticije, zakonski načrti, in drugi podneski, kateri so se bili izročili od zadnje seje sem. Naravno, da tako berilo ni prezanljivo ter da se poslanci običajno bore malo zmenijo za uboge zapisnikarje, kateri se zama trudi s svojim slabotnim glasom nadkrilovati splošni hrul in truš. Danes pa more se konstatovati izjema v tem oziru.

Vse se je gnetilo okoli predsedniškega odra, pazno so poslanci ušesa nastavljali, da jim nobena besedica ne uide obširnega zakonskega načrta, kojega je prečital zapisnikar poslanec Nitsche. Ni čuda! Ta načrt, izročen po posl. Schar Schmidu in tovarših, obsega vodilna načela, s kojimi name-rava Chlumeckega frakcija rekonstruirati ustavo in narodno življenje našega cesarstva. Da ta enunciacija nemškoavstrijskega kluba nič kaj izbirčno ne postopa s priznanimi in pravokrepnimi določili av-

strijske ustave, da kar pometi z glasovitim § 19 tem zak. ter v očitnem protislovju z njim uvesti hoče nemški državni jezik, nad tem se bode pač začudil le oni, kateri dosihmal ni imel prilike, malo bližje si ogledati naše nemškoliberalne protiv-nike in njih čudovito doslednost. Več o tem pred-metu prihodnjič, kadar ga bomo pred seboj imeli tiskanega. Za danes le toliko, da je desnica svojo nevoljo že mej prečitanjem dovolj jasno izjavila in da se bode ves predlog že pri prvem branji bržkone a limine zavrgel.

Na to se prečitajo nekatere interpelacije. Dr. Heilsberg interpeluje ministerskega predsednika, ali vlada ne namerava, upeljati monopola od žganih pijač v to svrhu, da z njegovimi dohodki zniža pre-visoke direktne davke in odpravi ali vsaj olajša po vsem neumestni monopol na sol. Menger želi iz-vedeti, bode li vlada kaj ukrenila glede obdačenja razprodaj in krošnjarstva. Sigl popraša po vlad-nih sredstvih, s kojimi naj se priskoči bednemu pre-bivalstvu na Siliškem.

Skoro je bila jedna ura popoldne, ko je zbornica prestopila na dnevni red. Pri vladni pred-logi o uravnavi stavbarske obrti imel je svoj de-viški govor nemški poslanec Sigmund. Ostro na-pada vlado, da se je udala prejšnji večini obrtnega odseka ter umaknila nekatere določbe prvotnega načrta. Trdil je, da vse te fundamentalne prena-redbe nihče drugi ni preuzročil nego stavbeni moj-ster Saller iz Prage, čegar avtoriteta je na vlado in na obrtni odsek bolj uplivala, nego izjava naj-znamenitejših tehničnih korporacij. Ali se je gosp. Sallerja pač sanjalo, da bode postal na jeden-krat tako merodajna oseba pri naših levčarjih?! — Načrt zakona se je potem izročil obrtnemu odseku.

Posl. Zeithammer in Hren sta potem na kratko poročala o osebnih zadevah, rojak naš gosp. Hren o neki privatni tožbi, katera teče proti dal-matinskemu poslancu Šupuku radi žaljenja časti! Na to je posl. Exner v daljšem govoru utemelje-val samostojni predlog, naj vlada, kar hitro mogoče, zgradi železnično zvezo mej Penzingom in Nussdor-fom ter tako zveže zapadno in Fran Josipovo že-leznico.

Seja se potem sklene, prihodnja bode v pe-tek, ker je na dnevnem redu utemeljevanje Coroni-

nijevega predloga in razprava o podržavljenji želez-nice Dux-Bodenbach, pričakovati je bolj zanimive in dokaj burne seje.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. seja dne 19. januarja 1886.)

Baron Schwegel svoj predlog utemeljuječ predlaga, da zbor sklene: „Ker je obravnava o po-samičnih marginalnih številkah letnega poročila, ka-kor se sedaj vrši, jako zamudna in ne ugaja ne jed-noti in prilični o. avnavi, ne ozirom, ki je mora deželni zbor imeti glede modre porabe časa, se de-želnemu odboru naroča, da naj v prihodnje letno poročilo tako uravna, da se bo razprava o njem vršila po posamičnih oddelkih in kolikor mogoče v zvezi z dotičnimi peticijami, računskimi sklepi in proračuni. Predlog izročil se je finančnemu odseku, kateri ga je v poznejši seji odobrovalno priporočal in je bil v popolnem obsegu tudi vsprejet.“

Poslanec dr. Mosche poroča v imenu finan-čnega odseka o končni veljavni uredbi najnižje dopuščene priklade na neposredne davke za zem-ljišno-odvezni zaklad in nasvetuje: Deželnemu od-boru se nalaga ter se pooblašča, da s c. kr. vlado predruženje dogovora z dne 29. aprila 1876 (za-kon z dne 8. maja 1876 drž. zak. št. 72) glede končnega uravnanja minima priklade na neposredne davke za zemljišno-odvezni zaklad tako pogodi in sklene, da se oni s 15% na polni predpis vseh ne-posrednih davkov pri obveljanji določbe ustanovi, da ostane tudi v prihodnje predruženje tega mi-nima odvisno od slučajne spremenitve splošnih me-rodajnih dačnih postavkov. Deželnemu odboru se na-to nalaga ter se pooblašča, da zadobi pritrdjenje visokega državnega zastopstva in Najvišjo sankcijo za to skleneno priklado na neposredni davek.

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da nikakor ne more pritrditi predlogom odsekovi. Vlada ne more priporočati manjše priklade, nego 16% in teško bode, ali celo nemogoče, priporočati po finančnem odseku predložene nasvete c. kr. mi-nisterstvu v potrjenje. Torej priporoča, naj bi se deželni zbor poprijel predloga, nasvetovanega po deželnem odboru o tej zadevi.

Poslanec Luckmann naglaša v daljšem stro-kovnjaškem govoru, odobravanem po vsem zboru, dosedanje stanje zemljišno - odveznega zaklada in

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

(Dalje.)

XI.

Vselej zaškripljem z zobmi, kadar vidim, kako se delajo krivice in kako preganjajo uboge nesrečnike v imenu pravice in zakonov. Goethe.

Nekega dne se vračata že precej kesno, po-zneje nego običajno, s svojega šetanja. Že se je pričela tmina razprostirati čez morje, ter je za-grnola Benetke, da jih kaže samo še raztresene luči njih stavb; vsa priroda počiva v grobnej tišini in uho lahko razločuje najrahlejši šum. Kar začuje Tonica nenavaden, a vendar ne nov jej vsklik; pro-trese jo. Vspomni se, da ga je že slišala v Far-nedi on dan, ko je videla starega dalmatinskega

pevca in pozneje v obližji Devinskega gradu, ko se je armenski redovnik vrgel v sredo razbojnikov ter jih razpršil. Nehote se stisne k sestri, išoč z očesom Lotarja, stoječega na sprednjem deli gondole. Malo pozneje ponovi se hrul, toda čuje se mnogo bližje nego prej, in v istem trenotji se čoln močno zaziblje, kakor bi se ga bil dotekol drugi. Lotarja ni več v njem. Tonica vsklikne ter se burno dvigne kličoč ga. Gondola ostane nepremična. Velik hrup, slišč se nekde blizu, upozori jo na se ter promeni nje plahost v radovednost. V tem motnem hru-menji razločuje prav dobro glas Lotarja, oblastno govorečega sredi tolpe na razkritem brodi. Takoj razbere, da so ti ljudje tajni redarji (policaji), ve-doči nekega jetnika v Benetke in pritožujoči se, da se jim je vzel njih plen. Lotarja je razgnjevalo zelo njih nasilje proti temu nesrečniku; videč v njih strogem ravnanji samo grdo zlorabo sile, zagnal se je na čoln, ter oprostil neznanca, vrgši ga v morje, da je mogel doplavati do kakega bližnjega obrežja. Redarji so mu začeli najprvo očitati in mu groziti, ker je bil ta jetnik zelo važen; imeli so celo raz-logov misliti, da je to kak Zbogarjevec, ter nade-

jali so se velike nagrade, da so ga ulovili; ali iz-poznavši Lotarja, spoštljivo utihno: njegov skriv-nostni upliv brzdaval je v teh viharjih časih po-gosto izgrede javnih oblastev. Progovorivši jim ne-koliko prezirljivih besed, vrže sredi njih pest zlat-nikov ter stopi mirno nazaj v gondolo, ter s tem do cela zopet upokoji Tonico.

Baš ko veslajo v kanal, začuje se nenavaden vsklik, vzbudivši malo prej Lotarjevo pozorljivost, znova na Žudeške rti. Tonica sumni, da je baš iz redarskih rok rešeni človek prišel na tem kraju na suho ter na ta način naznanja to svojemu osvobo-ditelju, javljajoč mu, da mu ni izkazal brezuspešne dobrote. Lotar se vidoma zelo močno in živo tega vzveseli, in to obudi isto čustvo v srci Tonice, radujoče se kljubu nedoločne, še vedno jo plašeče boječnosti živahno sovršenosti Lotarjeve duše, vedno pripravljene, kakor je videla, upreti se krivici in žrtvovati se za nesrečo. Čutila je, da ga ne-utišna burnost njegovih čustev včasih zavede ne-varno daleč, ali ni menila, da bi mogel kedaj kdo grajati napake radi svojega povoda toliko blage.

(Dalje prih.)

izjavlja, da se mora deželni zbor tesno okleniti pogodbe, katero je v tej zadevi sklenil deželni zbor z državnim zastopstvom. Določilo se je takrat, da mora dežela plačevati 20%. To, kar so ti 20% odstotki prinašali, je dolžna kranjska dežela še danes plačevati, tako velepa pogodba, več pa se ne sme zahtevati. Ista svota pa se dobi danes tudi s 15% naklado, in še celo več znaša za 9000 gld., nego je znašala 20% l. 1876. Deželni zbor tedaj le vztraja na temelji sklenene pogodbe in zahteva le, kar je prav. Ako bode treba povišati deželne doneske za zemljišno-odvezni zaklad, bode deželni zbor to že sklenil, a čemu plačevati višje svote za ta zaklad, nego jih pogodba sklenena z državo narokava?

Poročevalec finančnega odseka dr. Mosche razjasni, da nema vlada s predlogi finančnega odseka, katere ima deželni zbor danes odobriti, ničesar opraviti. Deželni odbor bode predloge izročil državnemu zboru in ako jih slednji odobri, potem gre pritrjenje le še presvetlemu cesarju. Prilika se sedaj nudi, nekoliko zmanjšati deželne priklade. Res ni mnogo, komaj le 14.000 gld. vsako leto. A če se ve, da naša dežela že nosi breme 47% doklade, da ima vsak okraj, vsaka občina še posebne doklade, tedaj je pač naglašati, da je toliko naklad za našo domovino na dalje neznosno. V 20 do 25 letih iznašal bode prihranek na prikladah najmanj 300.000 gld., to je že svota, katera je vredna, da se deželi kranjski prihrani, da se za njo potegne deželni zastop kranjske dežele. (Občno odobravanje poslancev.)

Pri glasovanju vsprejmeta se oba predloga.

Parlamentarnega življenja malo večji finančni svetovalec Golf oglašil se je stoprav po glasovanju za besedo, katero mu je deželni glavar grof Thurn, zatisniviš z ozirom na opravični red obe očesi, le dovolil.

Gosp. Golf omenja, seveda malo razumljivo za poslance in poslušalce, da je treba za podlago uzeti dejanske, ne pa preliminiranih davkov in poskuša to svojo trditev utemeljevati s številkami, katere je že prej deželni predsednik prebral.

Poslanec Luckmann takoj odgovarja, da je vlada takrat, ko je se je pogodba sklenila, to storila na temelji preliminiranega davka in v nadi, da bodo priklade donašale najmanj 200.000 gld., To-liko se je po prikladih dosedaj vselej dobilo in se bode gotovo tudi v prihodnje.

Poslanec dr. Moschë poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje:

1. Proračun kranjskega zemljišno-odveznega zaklada za l. 1886 s skupno potrebnostjo 586.517 gl. 77½ kr. in s skupno zakladdo 524.627 gl. 50 kr., torej s primanjko 61.890 gl. 27½ kr., ki je pokriti z obrestljivimi državnimi posojili, se odobri.

2. Da se pokrije deželni donesek za leto 1886, naj se pobira 15% priklada na neposredne davke in sosebno od rednega zneska zemljišnega davka, hišno-razrednega davka in davka od hišnih najemščin, pridobnine in dohodnine z vsemi državnimi prikladami vred, potem 20% priklada na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa.

3. Deželnemu odboru se naroča, da zadobi Najvišje dovoljenje za pobiranje teh deželnih priklad (zakon z dne 11. majnika 1885 drž. zak. št. 76.)

Se odobri in vzprejme sledeča resolucija:

„Z ozirom na to, da spada največji del celega ostalega delovanja zemljišne odveze na Postojnski, Logaški in Radovijski okraj, kjer v časih poslujeta c. kr. okrajna glavarja gg. Mahkot in Dralka, z ozirom na to, da se za trdno pričakuje, da bodo vsa dela zemljišne odveze končana do konca leta 1887, naj blagovoli c. kr. deželna vlada za čas, ki je sposoben za dela zemljišne odveze, imenovana okr. glavarja odpustiti od političnega posla ter ju porabiti le za dela zemljišne odveze, ne da bi radi tega smela zahtevati večje odškodnine iz zemljišno-odveznega zaklada.“

Poslanec prof. Šuklje poroča o proračunu zaklada učiteljskih penzij za l. 1886. Potrebščine bode 19.250 gld., zaklade 8146 gld., torej bode primanjkovalo 11.104 gld., ki se bodo morali pokriti iz deželnega zaklada. (Se odobri.)

Poslanec dr. Poklukar poroča v imenu gošpodarskega odseka in nasvetuje:

1. Prošnje občin oziroma šol Metlika, Tržiše, Kamnik, Osilnica, Šentupert, Krašnja, Fara, Stari-log, Velike Poljane, Kamnagorica, Planina pri Vipavi, Gôrje, Dobrova in Spodnji-log za podpore za šolske drevesnice odstopijo se deželnemu odboru,

da za te vrte s posredovanjem c. kr. kmetijske družbe posebno tedaj privoli iz preostankov deželno-kulturnega zaklada primerno podporo, ako dosedanje uspešno delovanje dotičnega učitelja daje poročstvo za to, da bode podpora tudi v resnici za sadjerejo dotične občine uspešna, ali pa tam, kjer podpora pripomore k napravi potrebne šolske drevesnice.

2. Deželnemu odboru se nalaga podpirati vzdrževanje in razširjenje drevesnice c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani na Poljanah, dalje pa skrbeti za to, da se tudi na Dolenjskem, Notranjskem in Gorenjskem ustanove, ako kaže, skupaj z državnimi gozdnimi drevesnicami večje sadne drevesnice, posebno za razširjenje one vrste sadnega drevja, s katerim bo obsajati javne ceste in pota, in si v ta namen naprositi državne podpore.

3. Deželni odbor naj c. kr. vlado vnovič in nujno naprosi, da blagovoli namestiti na c. kr. učiteljski Ljubljanskem za poduk v kmetijstvu za ta predmet strokovnjakega učitelja, in da poduk v kmetijstvu tako uredi, da je pripravnikom dana prilika, popolnoma in tudi praktično poučiti se v sadjerejstvu, da bo pa tudi bogoslovcem, dijakom v šjih razredov srednjih šol in drugim prijateljem kmetijstva mogoče, poučevati se v raznih strokah kmetijstva.

V podrobni razpravi oglašil se k drugi in tretji nasvetovani točki poslanec Dežman stari prijatelj profesorja Linharta, kateri jako neumestno za-uzema svoje mesto na c. kr. učiteljski. Dežman misli, da so vsi napor, nastaviti drugega učitelja na c. kr. učiteljski Ljubljanskem brezuspešni. Ta učitelj ima učiti na tem zavodu in naravoslovje, kemijo, fiziko itd. (Za te stroke jih je tudi brez Linharta dovolj. Op. por.) Bodimo veseli, pravi Dežman, naučujoč se za svojega političnega pristaša Linharta, da se v tem zavodu v obče le goji sadjarstvo, več se ne more zahtevati (!) Smeh narodnih poslancev in poslušalcev.) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. februarja.

Ker je zaradi znane resolucije nemškega kluba navstal razpor mej obema kluboma **državnozbor-ske** levice, nehal je delovati eksekutivni odbor levice. Sedaj mej obema kluboma ni nobene zveze. Le od slučaja do slučaja se bodeta skušala oba kluba sporazumeti o skupnem postopanju. Če tudi levičarski listi kolikor je moč prikrivajo ta razdor, vendar se kaže, da se propad mej obema levičarskima kluboma vedno širi.

Vnanje države.

Tudi predvčerajšnja seja delegirancev za mirna pogajanja mej **Srbijo** in **Bolgarijo** imela je le privaten značaj. Madjid paša še ni dobil svojega pooblastila, a izjavil je, da mu pooblastilo prinese prvi kurijer. Potem so se delegiranci zaupno pogovarjali o mirovnih pogojih.

Skoro vsi ruski listi obsojajo **bolgarsko-turški** dogovor. „Ruski Kurjer“ piše, da želje, katere so gojili knez Aleksander in njegovi ministri, proglasivši zjedinjenje, se ne bode izpolnile, ako se uveljavi ta dogovor. Položaj kneza Aleksandra in bolgarskega naroda bode krajno nenormalen, gotovo ne boljši, nego je bil poprej. O kakej samostalnosti kneza se še govoriti ne more, če ga bode turški sultan imenoval, kakor navadnega vzhodno-rumelijskega gubernatorja in mu po svoji volji obnavljal oblast. Pa s tem bi se še bilo moč sprijazniti, kajti, to se tiče kneza samega. Toda ne sme se dopuščati, da bi vojne sile obeh provincij imel sultan na razpolaganje za varstvo svojih evropskih, morda tudi azijskih zemelj. To je ofenzivna in defenzivna zveza mohamedanskega naroda s pravoslavnim slovanskim. Proti komu? Morda celo proti kristijanskim Slovanom. To je popolnem absurdno in se ne sme dopuščati v XIX. stoletju — stoletju kristijanske civilizacije, človekoljubja in napredka, ko se gospodstvo mohamedanskih Turkov nad kristijanskimi Slovanom ne more odobrati in bi se niti trpeti ne smelo v civilizovanej Evropi. Če je Evropa v tem stoletju si toliko prizadevala, da odpravi tlačanstvo in robstvo doma in drugod, je sramotno zanjo, da bi pustila slovanske kristijane v mohamedanskem turškem robstvu. Pri tem se mora v počev jemati, da bi bolgarskim četam v vojni zapovedovali turški častniki. To bi bilo razžalljivo in poniževalno za Slovane. Bolgarski vojaki naj bi v kaki novi vojni s Turčijo bojevali se pod poveljstvom turških častnikov proti Rusom, ki so je osvobodili s tolikimi žrtvami. Rusija nikakor ne more privoliti v tako brezmiselno nenaravno sramotno in poniževalno kombinacijo. Turki so Aleksandra zapeljali z obljubo, da bode turške sile, če bode treba, branile Bolgarijo in Rumelijo in v tem slučaju bode knez njih poveljnik. Ta določba bi pa

knezu nič ne koristila, kajti pristavek, „če bode treba“, je jemlje vso veljavo. „Moskovskija Vjedomosti“ pravijo, da ta dogovor daje Turčiji v Bolgariji in Rumeliji večjo oblast, nego jo je imela po Berolinskej pogodbi. Knez bode podložnik mrtvega (ne več bolnega) moža in orodje Angležem. Bolgarija bi postala angleška trdnjava proti Rusiji na Balkanu. To bi bila velikanska nesreča in sramota za Slovanstvo. Ta list pravi dalje, naj se sultan in princ Battenberg dogovorita, kar hočeta, Berolinski dogovor se ne bode premenil brez dovoljenja Rusije. — Tudi „Novoje Vremja“ hudo napada kneza Aleksandra. Ta list naravnost zahteva, da se odstrani Battenbergovec, ki je zabarantal Bolgarijo na Anglijo, kakor kralj Milan Srbijo na Avstrijo. Podobno pišejo drugi ruski listi.

Črnogorskega kneza jako časte v Rusiji, tudi dvor obrača največjo pozornost nanj. Od diplomatov sta ga pohodila veleposlanika avstrijski in turški. Pozdravila ga je tudi deputacija „Slavjanskega blagotvoritelnega občestva“ pod vodstvom generala Durnova. Iz Peterburga pojde knez v Carigrad, kamor ga je povabil sultan po črnogorskem agentu Bakiči.

Turki so razžalili **grški** prapor na neki grški ladiji v Carigradskem pristanišču. Grška sedaj zahteva zadoščenje. V navadnih razmerah bi ta ne imela nobenega pomena, a sedaj pa utegne imeti resnih nasledkov. — Na Kreti je nekda veliko razburjenje. Če je verjeti poročilom iz Aten, pripravljajo se splošna ustaja, katerej bode najbrž sledila grško-turška vojna. Kakor mi sodimo, pa stvar ni tako resna. Ustaja na Kreti sedaj ni lahko mogoča, kajti Turčija ima tam zbranih že 17000 mož, ki bodo hitro zatrli vsak upor.

Kakor poroča „Novoje Vremja“, ukazala sta gubernatorja livlanski in kurlandski podrejenim uradom v uradnem poslovanju posluževati se izključivo **ruskega** jezika, ne da bi se pridejal kak nemški prevod. Ravno tako se nemška društva morajo posluževati ruskega uradnega jezika, če ne, se bodo razpustila.

Kakor je znano, se je po prizadevanju **nemškega** kancelarja osnoval poseben pruski državni svet, kateri bi imel nalog, pretresovati razne predloge, predno se predložijo deželnemu ali pa državnemu zboru. Sedaj se pa o delovanju državnega sveta nič ne sliši, celo zakonski načrt o državnem monopolu za izdelovanje in prodajo žganja, se ni predložil temu совету. Kakor se kaže, ta naprava ni opravičila nad, katere je stavil vanjo Bismarck. Državni svet imel je baje namen pridobiti cesarjevega naslednika za politiko sedanjega vlade, pa se mu ni posrečilo. Kakor trdi Berolinski dopisnik Aksakovljeve „Russja“ nameravala je Prusija sprva iztirati vse Slovane, kateri neso pruski državljani. Ko je pa dala Rusija razumeti, da bi potem iztirala vse v Rusiji bivajoče Nemce, kateri se neso dobili ruskega državljanstva, so se v Berolinu premislili in iztiranja omejili samo na Poljake.

Danski deželni zbor se je zaključil, ne da bi bil dovolil budget. Kralj bode v kratkem izdal provizoričen finančni zakon.

Nova angleška vlada se v **egiptovskih** zadevah približuje nazorom francoske vlade, da naj se, če le moč prepreči aktivno sodelovanje sultanovo v Egiptu. Kakor hitro sklene Anglija, da ostavi Egipt, bode se Francija zavezala, do tja nikdar ne pošlje svojih čet.

Dopisi.

Z Dunaja 9. februarja. [Izv. dop.] (Promocija gosp. dra. M. Murka.) Izredna akademiška svečanost se je včeraj na večer godila okolu našega slovenskega rojaka g. Matije Murka, ko se je nad njim uresničevala promocija doktorjem modroslovja, združena z Najvišjim odlikovanjem. Če je že sleharna promocija doktorska velepomenit dogodek, ki nepozaben ostane zlasti udeležencem, koliko večjo vrednost ima še promocija, katere se Nj. Veličanstvo udeleži po posebnem svojem zastopniku, da odlikuje promovenda z redomprstanom! Cesarica Marija Terezija je ustanovila za odličnjake mej pravniki takšno izredno promocijo, ki se ob kratkem zove „promotio sub auspiciis imperatoris“ (promocija pod pokroviteljstvom cesarjevim). Leta 1883. se je ista slovesna promocija dovolila tudi za ostale tri fakultete. Že taka promocija sama po sebi dokazuje, da je tisti, ki jo je dosegel, vrl in časti vreden mož, kajti kdor sme pričakovati od Nj. Veličanstva za njo dovoljenja, ni moral le dostati zadnjih strogih izpitov z najodličnejšim vspehom, nego vse njegovo prejšnje učenje in življenje je moralo biti izvrstno, uzorno. Tudi našemu rojaku je bilo vse to dokazati v prošnji, na katero je potem Nj. Veličanstvo dne 28. dec. 1885 blagovolilo dovoliti promocijo „pod Svojim pokroviteljstvom“. Porojen pri sv. Urbanu blizu Ptuja, je g. dr. Murko učil se do 4. gimnazijalnega razreda na Ptui, kjer je koncem 4. gimnazijalnega razreda dobil za posebno znanje v štajerski zgodovini srebrno medalijo, darilo deželnega odbora. Viši

gimnazij je dovršil 1880. leta v Mariboru, vedno odličnjak. Na vseučilišču Dunajskem je bil izprva učenec Miklošičev, vendar pa se je v drugem letu začel baviti tudi z nemškim jezikoslovjem, da dobi službo gimnazijalnega učitelja v nemščini. Za obojno jezikoznanstvo si je že stekel nekaj zaslug. Ustanovil je pod pokroviteljstvom Miklošičevim vseučiliško društvo „slavistov“, kateremu je še danes predsednik. Da napiše temeljito razpravo za doktorat o starovisokonemškem glosarju, šel je po leti 1884. v Prago in Admont; rokopise je tako spretno uporabil, da ima cela razprava veliko znanostno vrednost za staronemško jezikoslovje in so jo sami učitelji njegovi s pridom čitali. Dobila je ta pismena razprava odlično priznanje, tako tudi ustni rigoroz iz germanistike vlni novembra meseca. Po vsem tem in ker je tudi drugače bilo življenje našega rojaka v najboljšem imenu, bilo je pričakovati, da mu presvetli cesar odobri prošnjo, ter milostno dovoli izredno promocijo pod Svojimi avspicijami.

Včeraj ob 6. uri je bila ta veličastno lepa slavnost. Izredno okrašena senatska dvorana je bila prenapolnena z odličnimi povablenci in trumo dijakov, ko so mej godbo „promocijske koračnice“ po vrsti ustopili za nositeljem vseučiliškega žezla: podprezident namestništva vitez Kučera kot zastopnik Nj. Veličanstva, potem vseučilišča rektor dr. J. vit. Zhisman v opravi dvornega svetnika, dekan modroslovne fakultete vitez Barth, promotor prof. dr. Neumayer ter promovend drd. M. Murko. Ko so se razstavili: komisija na desno, namestnik in promovend na levo od cesarjevega kipa, pozdravil je rektor dr. vit. Zhisman cesarjevega zastopnika, a za tem je dekan vit. Barth promovenda ogovarjal, poudarjajoč, kako se je iz malega in revnega le zgolj s svojo pridnostjo in nadarjenostjo povzdignil do tega, da je, Slovenec, spisal za nemško jezikoznanstvo tako veljavno delo, da se je povzdignil do takega odlikovanja; čestital mu je koncem svojega lepega govora v imenu fakultete ter ga pozval, naj izpregovori slavnostno razpravo. G. drd. Murko je na to govoril „o pomenu tujk“ za jezikoznanstvo, narodopisje, za zgodovino, zlasti kulturno. Razprava, ki jo bode priobčil v prevodu „Slov. Narod“, bila je vsem jako zanimiva, ne le temeljita in strokovnjaška, marveč tudi tu pa tam zabavna. Ko je bila končana, je promovenda, svojega rojaka, nagovoril rektor dr. vit. Zhisman. Naglašal je tudi on, da je g. drd. Murko, „doma iz slovenske vasi na Štajerskem“, slavno dovršil svojo akademiško nalogo, kar je čast za vseučilišče, a je tudi poročilo, da bode s to pridnostjo in s tem talentom dosežal najvišje namene; konečno ga je vnel za bodoče delo ter mu izrekel najtoplejša voščila za življenje. Ko je za tem promovend storil doktorsko prisego in prevzel diplomu ter čestitanja od komisije, stopil je na levo, od koder se mu je že bližal cesarjev zastopnik vit. Kučera, da mu je z lepimi besedami izporočil Najvišje čestitanje in mej govorom izročil cesarjevo darilo — briljantni prstan. Gosp. dr. Murko se je za vse to zahvalil z besedami, ki bi se glasile slovenski:

„Zahvaljujem se Vam za besede, s katerimi ste me počastili in vzpodbudili in prosim Vas kot zastopnika Nj. c. in kr. apost. Veličanstva, narediti, da moja globokonajponižnša zahvala dospe pred Najvišji prestol. Odobrite moje zagotovilo, da sem si popolnem svest, kako visoko in pomenito je Najvišje odlikovanje, kakeršnega se nesem nikdar nadejal za časa svojih študij. Ako častiti možje po dolgoletnem, posebno zaslužnem delovanju za dom in cesarja dosežejo podobno pohvalo z Najvišjega prestola, ta pohvala je velezaslužena. Meni pa je ona v radost, še predno sem stopil v praktično življenje, če prav nemam družega pokazati, kakor zvesto spolnjevanje svoje mladostne naloge. Ali to je bilo potrebno za mojo blaginjo in jaz torej čutim, da je Najvišje odlikovanje vzpodbujanje in pozivanje za me, naj se v bodoče držim ubranega pota, naj postanem koristen državljan. Kakor sem bil poprej prisegel pri blagem žezlu našega vseučilišča, da hočem ohraniti zahvalnost svojo dušni materi in pred vsem svojim čestitim gospodom učiteljem ter delovati v njihovem duhu, tako obljubujem tudi Vam, zastopniku Nj. c. kr. apost. Veličanstva, slovesno, da se bodem vedno prizadeval, zvesto spolnovati danes prevzete dolžnosti, katerih me bode ta dragoceni dar najvišje cesarske blagosti in milosti vedno spominjal, naj mi je usoda določila katerikoli delokrog.“

Po tej zahvalnici, ki se je poslušalstva jako prijetno dojmla, zasvirala je godba in funkcionarji so odšli, z njimi tudi novopočešeni doktor, da je spremil cesarjevega zastopnika.

Ko se je vrnil, so ga obsula čestitanja znancev in prijateljev. Slovenski in hrvatski vseučiliščniki so došli v polnem številu, tako, da je bila gneča tudi v predvorani. Pri izredni svečanosti so bili navzočni tudi naši državni poslanci, tako gg.: Bož. Raič, prof. Šuklje, Hren, dr. Poklukar, videli smo tudi ministerskega tajnika g. Levičnika, prof. Stritarja, dra. Babnika itd. Bilo je došlo tudi mnogo nemških rodbin, ker mora marsikoga mikati, da si pride ogledat tako blago odlikovanje mladega učenjaka.

Sicer pa je poleg Najvišjega počestčenja in poleg zlatega divno-krasnega prstana s štirinajsterimi briljanti moralo poslavljena veseliti tudi to, da mu je nanese izredna prilika toliko izrazov ljubezni in spoštovanja od vseh strani. Brez števila dobil je g. dr. Murko čestitanj iz slovenske svoje domovine in od drugod, od posameznih in od društev. Mej mnogimi telegrami naj omenjam, da je brzojavno čestital „Triglav“ v Gradcu, Čitalnica v Trstu, da je čestitalo 34 Ptujskih Slovencev in več profesorjev s Štajerskega. Učenjak v Petrogradu, prof. Jagić brzojavil je: „Sub auspiciis sacratissimae majestatis in doctorem philosophiae celeberrime promoto amico gratulatur professor Jagić.“

Malokdo smel bi vsa ta odlikovanja in čestitanja s tako dobro vestjo reklamovati zase kakor gosp. dr. Murko. Malokdo to tako zasluži kakor on, o katerem se pač sme reči: „Omne tulit punctum!“ Bl je za vse strani uzoren dijak, mil društvenik. Da bode tudi v svojih službah, v spolnjevanju svojih dolžnostij do domovine in materinščine uzoren mož, o tem nas je uverila njegova prošlost. In zato tudi s tega mesta: „Zdravo!“

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 9. februarja.

Predseduje župan g. Grasselli. Navzočnih je 16 odbornikov, ravno toliko, da je zbor sklepčen. Seja prične se stropav ob 1/2 7. uri, dasi je bila napovedana ob 6. uri, kajti ima odbornikov, ki jako malomarno opravljajo odborniški svoj posel in so v mestnem zboru prave bele vrane, in tako se je tudi danes moralo čakati, da se nabralo toliko odbornikov, da so bili sklepčni.

Overovateljema zapisnika imenuje župan odbornika Murnika in Trtnika, ter potem naznanja, da je mesto Gradec doposlalo svoj proračun za l. 1886. Nadalje pove župan, da je prišla, ko so bili sklepi deželnega zbora kranjskega o priklopljenji Podturnskega grada in nekaterih drugih parcel k Ljubljanskemu stolnemu mestu že znani, k njemu deputacija treh mož, odposlanci Spodnje Šiške izražat željo, da bi se Ljubljana znova pogajala s Spodnjo Šiško in da bi se ta zadeva mej obema občinama prijateljskim potom dognala. Dotična deputacija ni imela posebnih instrukcij, a g. župan jej je rekel, da ustreza njih želji prav rad, ako temu pritrdi mestni zastop, da se izvolijo tudi od strani Ljubljanskega mesta trije odposlanci, kateri bi vso zadevo skupno s Spodnješišenskimi poslanci dogovorili. Treba je, da se ta zadeva reši v prijateljskem sporazumljenji, kajti obema občinama je na tem ležeče, da ostaneta še nadalje v dobrih odnosajih, v prijateljskem sporazumljenji. Vso zadevo pa bode g. župan obravnaval v tajni seji.

Mestni odbornik Potočnik poroča v imenu stavbinskega odseka o udeležitvi Ljubljanske mestne občine pri gradnji obrežnih zidov, projektovanih po načrtu za osušenje Ljubljanskega barja. Poročevalec opisuje zgodovino osuševanja Ljubljanskega barja in konečno preide na obrežne zidove. Po melioracijskem načrtu bi se na levem bregu Ljubljanice 160 metrov pod sv. Jakoba mostom pričeli nabrežni zidovi, končali pa na desnem bregu blizu škofije, na levem pa pri lekarničarja Mayerja hiši. Po tem načrtu (skupni proračun 1.798.730 gld.) moral bi se odpraviti sedanji masivni frančiškanski most in nadomestiti z železnim mostom. Stroški za nabrežno zidovje bi znašali 338.500 gld. Naglašati treba, da dobi Ljubljansko mesto, ko se letos sezida poleg Hrdeckega mostu nabrežje, da desnem bregu Ljubljanice skozi vse mesto nepretrgano nabrežje. Novo nabrežje ob Ljubljani imelo bi za mesto malo vrednosti, ker je sedanje nabrežje z velikimi stroški sezidano, tako urejeno, da rabi tudi voznemu prometu. Na levem bregu res ni od Brega do Ma-

yerjeve hiše popolnega nabrežja, a to ima malo pomena, kajti za jedno vrsto hiš zadostujejo obstoječe ulice in bi promet po novem nabrežju le malo pridobil. Za olepšanje mesta bi bilo pač želeli, da bi se dozidalo levo nabrežje, a stroški so za mesto preogromni. Stavbinski odsek kakor tudi ves mestni zastop si je popolnem v svesti velike važnosti, ko bi se Ljubljansko barje osušilo, ker bi se dosedanji donesek barja, (200.000 gld.) po nasvetovanih črtah pomnožil na 6, 7 in tudi 800.000 gld. A mesto pri skromnih dohodkih, katere ima in kateri komaj pokrivajo velikanske terjatje novejšega časa za šolstvo, vojaštvo, za sanitarne zadeve itd. ne more storiti za osuševanje barja nikake obveze, da ne bi nepremišljeno delalo dolgov, pač pa gorko priporoča to zadevo c. kr. vladi. Z ozirom na navedeno stavi poročevalec predlog, da se mesto za zdaj ne more vezati, da bi kaj doplačevalo za izvršitev črteža za osuševanje barja. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Deželni predsednik baron Winkler) bil je v ponedeljek v avdienci pri cesarji.

— (Dr. Sežun,) odvetnik na Dunaji, imenovan je oskrbovatelem Knaffljeve ustanove.

— (Čudno vest) dobili smo z Dunaja in veselilo bi nas, da je neresnična. Jeden naših poslancev lazi in plazi okolu in moledva na vse kriplice, da bi za svoj hirajoči list dobil nekoliko dispozicijskega ovsca. Uložil je nekda v ta namen že pismeno prošnjo. Kaj poreko k temu njegovi volilci? Kako se strinja neizogibna nezavisnost poslančeva z dispozicijskimi novci? Kako se bode potezal za koristi svojih volhcev, ako so mu z denarji iz „Reptilienfonda“ roke vezane? Pripovedovalo se nam je že pred tedni, da je rečeni gospod isto že tudi v Ljubljani poskušal, a brez sreče. Na Dunaji pa je menda za take zadeve ugodnejši vzduh.

— (G. Benjamin Possanner pl. Ehrenthal) sekcijski načelnik pri finančnem ministerstvu na Dunaji, praznoval je 6. t. m. 40 letnico svojega službovanja. Jubilantu, katerega dobro poznajo tudi kranjski uradniki sploh, posebe pa Slovenci in davkoplačevalci naše ožje domovine iz let 1869 do 1878, ko je bil v naši stolici ravnatelj finančne direkcije, došlo je od blizu in daleč mnogo čestitek. Zasluga, da je država kupila od kranjske hranilnice staro hranilnično poslopje za finančne urade, gre v prvi vrsti baš napominanemu gospodu. Seveda je ta zasluga jako dvomljive vrednosti.

— (Veliko senzacijo) prouzročilo je iztiranje črnogorskega naučnega ministra Jona Pavlovića iz Belegagrada. Prepotoval je z nekaterimi drugimi Črnogorci južno Ogersko in dospel preteklo nedeljo opoludne v Beligrad, kjer je takoj po svojem prihodu imel dve uri trajajoč govor z ruskim poslanikom Persijanijem. Zvečer ob 1/2 11. uri prišla je policija, iztirala ga iz Srbije in odvela čez mejo.

— (K sèzoni) Letošnji predpust se razvija jako živahno, vsako društvo boče v polni meri zadovoljiti svoje društvenike. Ker imamo pa v Ljubljani toliko društev, se ukljub izvanredno dolgemu predpustu ne morejo vse veselice se tako primerno razvrstiti in se lahko pripeti, da veselice različnih društev ali naravnost kolidirajo, ali pa pridejo preveč blizu skupaj za one, ki se hočejo zabavati na vse strani. V tacih položajih je dotičnim odborom težko useskoz ustreči željam društvenikov. Tako se godi letos tudi odboroma za trgovski ples in čitalniškemu, ki sta nastavila ples na 13., oziroma na 14. dan t. m. Poudarja se v onih krogih, ki bi radi obiskali oba imenovana plesa, od nekaterih strani želja, naj bi se jeden ali drug teh plesov prestavil na primernejši dan. Kar se čitalniškega plesa tiče, mora čitalniški odbor izjavljati, da je vrsta predpustnih čitalniških plesnih veselic znana javnosti in občinstvu že mesec dni. Vse potrebne priprave za ples, ki se imajo še vršiti v čitalnici, so že zdajna storjene in se ne morejo kar tako opustiti. Tudi so vsi primerni dnevi, na katere bi se sploh še dal plesni venček prestaviti, že oddani. Odbor je tedaj primoran č. čitalniškim društvenikom naznanjati, da ostane glede predpustnih veselic, ki se imajo še vršiti, vse pri starem, da priredi tedaj čitalnica plesni venček v nedeljo 14. in ples v nedeljo 28. dne t. m. Častite društvenike na ta sklep še jedenkrat opozarjamo in izrekamo željo, da se blagovolé imenovanih veselici v prav mnogobrojnem številu udeležiti.

— (Konec sveta.) Prijatelj našemu listu nam piše: Tudi Vam je najbrže znano, da so učeni

vremenski proroki napovedeli baš za danes najhujši mraz, kar je Bog zemljo ustvaril. Vse bo zmrzevalo, dejali so: voda, živali in ljudje, menda še ogenj v peči in ljudstvo bo upilo gorje ter boječ pričakovalo reči, ki imajo priti. Kakor marsikatero, tako se tudi to prorokovanje ni uresničilo. Danes zjutraj je snežilo, potem naletavalo babje pšeno in mraza smo imeli nekaj nad ničlo. Čudni so zares naši proroki: jedni nam obetajo pomlad, a drugi najhujši mraz, prvi se naslanjajo na ščinkovce drugi pa na 1000 letno ali, kakor sami pravijo, na večno pratiko. Pametneje bi pač ravnali možje, ki so vremensko prorokovanje v zakup vzeli, ko bi šli v Palovče česeni mlatiti, nego da vznemirjajo občinstvo. Kako že poje naš nesmrtni pesnik? Vsi pojte raketom žvižgati!

— (Kratek navod o prvi pomoči pri nezgodah.) Pod tem naslovom spisal in založil je g. dr. Alojzij Valenta, c. kr. vladni svetnik in redni javni profesor porodstva, vodja in primarij v Ljubljani, lično, 16 strani obsežno brošuro, ki ima naslednjo vsebino: Omedlevica sploh. — Dozdevna smrt. — Zadušenje vsled vsopenja škodljivega plina ali gaza. — Zastrupljenje ali otovanje. — Poškodovanje po zunanji sili. — Opekline. — Kadar koga stekla ali stekline sumljiva žival ugrizne. — Kako ravnati, kadar v naravnem odprtine človekovega života katera reč zaide. — Prva pomoč pri nekaterih drugih naglih in težkih boleznih prigradljajih. — Brošurica je popularno pisana in posebne praktične vrednosti. Zato jo čitateljem priporočamo.

— (Graško vseučilišče) brojilo je v poletnem tečaju lanskega leta 86 bogoslovcev, 533 pravnikov, 301 medicincev in 159 modroslovcev, skupaj 1079 slušateljev, v sedanjem zimskem tečaju pa je upisanih 96 bogoslovcev, 519 pravnikov, 422 medicincev (meji temi 103 farmacevtje) in 190 modroslovcev, vkupe torej 1227 vseučilišnikov.

— (Narodna čitalnica pri sv. Petru pod sv. gorami) priredi v prid revni šolski mladini v nedeljo 14. t. m. popoldne ob 4. uri veselico s tombolo itd. — K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Razpisano) je mesto c. kr. okrajnega sodnika v Kranjski gori. Prošnje do 28. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 10. februarja. „Times“ so izvedele, da je nova angleška vlada Grškej dala razumeti, da bode nadaljevala Salisburyjevo orijentsko politiko. Napotki, ki jih je dal Salisbury poveljnikom angleškega brodogradništva, ostanejo neizpremenjeni in se bodo brezpogojno izvrševali, kadar bode temu prilika.

London 9. februarja. Popoldne sešlo se je na Trafalgar square zopet več sto oseb. Bliznji magacini začeli so se zapirati, ko je množica naraščala. Do 6. ure zvečer potrebila je policija ves trg in preprečila nadaljno zbiranje. Nevarnost v tem okraji odstranjena. Vsi listi izražajo svojo nevoljo na včerajšnjih dogodkih in zahtevajo, da se postopa energično, da se pozapro in strogo kaznujejo kolovodje, ki so izgrede organizovali in vodili.

Razne vesti.

* (Ljudsko število na Pruskem.) Pruska ima po ljudskem številjenju z dne 1. dec. 1885 — 196 mest, katera brojijo posamič nad 10.000 duš. Po vseh teh mestih prebiva vkupe 7.006.220 duš. In sicer se nahaja v Pruskeji 114 mest z 10—20.000, 56 mest z 20—50.000, 14 s 50—100.000, 11 mest s 100—150.000 in jedno mesto, namreč Berlin, z 1.315.412 prebivalci.

(Skrb za zdravje.) Zdravniki so z veseljem pozdravili, da se je povečalo število zdravil s Karlsbadskimi šumečimi praški, katere nareja lekarna Lippmannova v Karlsbadu. Ti praški, ki se narejajo iz Karlsbadskih mineralnih vod, doljenih studenčnih produktov ter imajo v sebi najuplaviteljše moči, se po izjavah zdravniških kapacitet in sodbi zdravniških strokovnih listov prijetno in izvrstno uplaviteljsko sredstvo pri ledodnem in črevesnem kataru, kisle mizigovnanji, pogostem zaprtju, nabiranju toščice ter se posebno priporočajo za domače in zimsko zdravljenje.

Denašnji številki priložen je: „Računski sklep posojilnice v Celji za peto upravno leto 1885.“, na kar čast. čitatelje uljudno opozorujemo. (86)

Tuji:

9. februarja.
Pri **Stonu**: Wringhaus z Dunaja. — Heinrichmaier iz Grada. — Shulhorn z Dunaja.
Pri **Malsu**: Daub z Dunaja. — Spil iz Hrvatskega. — Schilher iz Grada. — Kerner, Steiner z Dunaja.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. febr.	7. zjutraj	754-82 mm.	-11° C	sl. vzh.	megla	6-50 mm.
	2. pop.	752-54 mm.	-3-2° C	sl. svz.	obl.	snega.
	9. zvečer	752-28 mm.	-4-2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura — 6-1°, za 5-7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 10. februarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 45 kr.
Srebrna renta	84 " 75 "
Zlata renta	113 " 30 "
5% marčna renta	101 " 85 "
Akcije narodne banke	867 " "
Kreditne akcije	299 " 40 "
London	126 " 30 "
Srebro	— " "
Napol.	10 " 02 "
C. kr. cekini	5 " 93 "
Nemške marke	61 " 85 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128 " "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171 " 50 "
Ogrska zlata renta 4%	101 " 95 "
5% papirna renta 5%	93 " 80 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " "
Dunava r. g. srečke 5%	100 gld. 116 " 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 " 75 "
Prior. oblig. E. izbežne zapad. železnice	116 " 25 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " "
Kreditne srečke	100 gld. 177 " 50 "
Rudolfove srečke	10 " 20 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 114 " 40 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206 " 25 "

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske) t. e. nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanju krvi, oslabiljenji, diarehiji in rekonvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindwiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656—15)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld. Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Anchor parobrodna linija

iz Trsta v New-York naravnost.

Odhod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvovredni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesijonirane linije vsprejemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na Gergolet & Pogliacco, glavne agente, Via de l' Arsenal 5tev. 2 v Trstu.

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zedinjenih držav po najnižjih cenah. (32—10)

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi konjski cvet

imenovan,

rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izbora skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krejilni, obrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabranjuje oirpnelost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v rešilnico (očvrstitev) po kakem trdnopolnem delu. Dlje rabi kot podpiralno in ozdravilno sredstvo pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, oirpenju v boku, v križi i. t. d., otekanju nog, mehurnih na nogah, izvintjenju, tiščanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hrbta.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (655—15)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smukova ženitev. Humorična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

Zvezek po 60 kr., za vezani 10 kr. elegantno vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poština za posamični nezvezek 5 kr., za vezani 10 kr. Dija ki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročijo skupno najmanj 10 izvodov.

Prodajajo se v (83—2)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg, Gledališka stolba.

Nekdo kupil bi rad na Kranjskem kje ležeče

kako

večje posestvo,

nahajajoče se v dobrem stanu, za svoto od 30.000 do 40.000 gld.

Ponudbe upravištvu tega lista zadnji čas do konca t. m. pod šifro „B.“. (87—1)

Umetne (50—5)

zobe in zobovja

ustavlja po največjem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

LIPPMANN-OVI KARLSBADSKI ŠUMEČI PRAŠKI

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vod dobjenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravilne kakovosti.

Slast vzbujajoče.	Vademecum	Raba prijetna.
Za prebavljenje.	bolehaloče v želodci.	Upliv gotov.

Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo.

Prijetno, ceno in pripravno nadomestilo za alkalično-solninske rudninske vode, grenčice itd.

Zdravo! Okrepjujoče!

Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivačja sredstva, pice, pastile itd.

Za predzdravljenje! Za po zdravljenju! Zdravniško priporočano za domače in zimsko zdravljenje pri boleznih želodca, črev, jeter, obistij in mehurnja.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

pri motenem in slabem prebavljenju, pomanjkanju slasti do jedi, shlapu želodca in črev vsled sedenja, zasliženju, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanju in napenjanju, zgagi, bolečinah v želodci, ščipanju ali krči, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenju krvi, zlateji žili, nepravilnem izpraznenju, trdovratnem zapiranju in debelenju. Cena pušci 20 kr., originalni škatlji = 12 pušci = 2 gld. a. v.

Centralna zaloga:

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u.

Pazi naj se, da ima vsaka posamična škatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski počrk.

Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v Kranju, v Ljubljani (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v Rudolfovcu, v Radovljici, v Črnomlju, kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78—1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.